

Arrest

nr. 148 360 van 23 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 22 september 2013 het Rijk binnen en diende op 25 september 2013 een asielaanvraag in. Op 16 september 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Cité Stade in Djibouti-stad (Djibouti) en langs moederszijde te behoren tot een u onbekende clan van de clangroep Hawiye. U werd op 12 december 1997 geboren in Cité Stade te Djibouti-stad. U bent minderjarig. Uw Somalische moeder, Sa'ad Elmi, werkte als huishoudster bij het gezin van Dugsiye en Luula. Sinds uw geboorte woonde u met uw moeder in het gezin van Dugsiye en Luula. U heeft uw vader, Omar Jama, nooit gekend. Toen u 3 jaar oud was overleed uw moeder en werd u opgenomen in het gezin van Dugsiye en Luula. Toen u ongeveer 9 of 10 jaar oud was begon Luula u slecht te behandelen, u werd door haar geslagen, verbrand en mishandeld. U diende steeds binnen te blijven en huishoudelijke arbeid uit te

voeren. U mocht geen scholing volgen. Luula kauwde vaak khat. U nam Dugsiye in vertrouwen over de mishandelingen en hij bleek niet akkoord met de manier waarop zijn echtgenote u behandelde. Echter, Dugsiye was omwille van zijn beroepswerkzaamheden als conducteur bij de spoorwegen vaak uithuizig en kon de mishandelingen aldus niet verhinderen. U hield er van om buiten voetbal te spelen met de kinderen van de wijk doch uw gastmoeder gaf u hiervoor geen toestemming. U heeft talent voor voetbal en wil graag professioneel voetballer worden. Kinderen en volwassenen uit de wijk riepen u 'bastaard' toe. U volgde buiten het medeweten van Luula gedurende 2 jaar avondschoon Frans. Gedurende meerdere jaren was u als ober werkzaam in een klein restaurant dat op 500 meter gelegen was van de woning van uw gastfamilie. Toen u genoeg geld had verdiend in het restaurant besloot u het land te verlaten. Op 21 september 2013 verliet u Djibouti en reisde u per vliegtuig naar Frankrijk alwaar u op 22 september 2013 arriveerde. Op 25 september 2013 vroeg u asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw geboorteland, Djibouti, te hebben verlaten omdat u na het overlijden van uw moeder opgroeide in een gastgezin en u in dit gastgezin gedwongen werd tot kinderarbeid en kindermishandeling onderging. U verklaart niet te kunnen terugkeren naar Somalië omdat daar een conflict aan de gang is.

Ten eerste slaagde u er niet in aannemelijk te maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit.

Hoewel u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) gevraagd werd al uw nationaliteiten te vermelden - waaronder ook uw huidige en eerdere nationaliteit - verklaarde voor de DVZ uitsluitend de Djiboutiaanse nationaliteit te bezitten (zie verklaring DVZ dd. 31 oktober 2013, punt 6). Voor het CGVS verklaarde u echter dat uw biologische moeder de Somalische nationaliteit bezit (p. 6) en tijdens de burgeroorlog uit Somalië vluchtte (p. 6). Gevraagd of uw moeder nadien de Djiboutiaanse nationaliteit verwierf (p. 6) verklaarde u niet te weten of uw moeder naderhand al dan niet de Djiboutiaanse nationaliteit verwierf (p. 6). Wanneer de interviewer van het CGVS u vervolgens opwerpt dat u asiel aanvraagde als Djiboutiaans staatsburger verklaarde u echter niet over de Djiboutiaanse nationaliteit te beschikken (p. 6). U voegde hier aan toe "geen idee" te hebben over de nationaliteit van uw biologische vader (p. 7). Uw summiere kennis over uw eigen nationaliteit en de identiteiten, nationaliteiten van uw biologische ouders is echter opmerkelijk aangezien u voor het CGVS verklaarde dat uw buurvrouw, Mahado, een vriendin van wijlen uw moeder was (p. 7), dat Mahado de enige persoon was die goed voor u was (p. 9) en u Mahado ongeveer één keer per week bezocht (p. 9). In het licht dat u deze vriendin van uw moeder, Mahado, regelmatig bezocht (p. 9) en uw bewering dat Mahado u over uw ouders vertelde (p.7-8) is het dan ook merkwaardig dat u verklaarde niets meer over uw vader te weten dan zijn naam, Omar Jama, (p. 7) en u zelfs zijn derde naam noch clan bleek te kennen (p. 7). Zo verklaarde u niet te weten of uw vader - ooit - gehuwd was met uw moeder (p. 7) en verklaarde u niets te weten over de - eventueel verbroken - relatie tussen uw vader en moeder (p. 7). U wist evenmin of uw vader u erkende als zijn kind (p. 7). U verklaarde niet te weten of uw vader levend of dood is (p. 8), niet te weten of uw vader broers, zussen of andere familieleden had (p. 8) en niet te weten of uw vader evenals uw moeder - Somalië ontvlucht zou zijn (p. 8). Aangezien u slechts de naam van uw vader bleek te kennen vroeg de interviewer van het CGVS u "Weet u iets meer over uw vader? Gelijk wat?" (p. 8) waarop u ontkennend antwoordde (p. 8). Wanneer de interviewer van het CGVS u hierop suggereerde "Stelde u vragen aan Mahado over uw vader?" verklaarde u van niet (p. 8) en zei u boos te zijn op uw vader omdat hij u niet zocht (p. 8). U verklaarde aan Mahado niet gevraagd te hebben of uw vader mogelijks stierf (p. 8) noch haar gevraagd te hebben of er mogelijks een goede reden was dat uw vader u niet zocht (p. 8). U vervolgde dat u steeds kwaad werd indien de kwestie van uw vader aan bod kwam tijdens uw conversaties met Mahado (p. 8) en dat u Mahado geen enkele vraag hebt gesteld over deze kwestie (p. 8). Uw desinteresse is frappant aangezien u beweerde dat u problemen kende met de Djiboutiaanse bevolking omdat zij u als bastaard beschouwden omdat ze wisten dat u geen vader had en uw moeder als kind verloor (p. 3) en u als bastaard onmogelijk kon huwen (p. 12). Tevens is uw totale desinteresse in uw vader merkwaardig aangezien uw beweerde zeer penibele situatie met de gastfamilie waar u inwoonde en een eventueel contact met uw vader u mogelijks een uitweg had kunnen bieden. Ondanks uw frequente contacten met de vriendin van uw moeder, Mahado, bleek uw kennis over uw biologische moeder eveneens ondermaats. Zo beweerde u niet te weten of uw moeder al dan niet een legaal verblijfsstatuut had in Djibouti (p. 7), kon u niet toelichten of uw moeder legaal dan wel illegaal in Djibouti verbleef (p. 7), weet u niet wanneer uw moeder uit Somalië vluchtte (p. 8), weet u niet hoe oud uw moeder was toen ze Somalië ontvluchtte (p. 8), weet u niet waar in Somalië uw moeder woonde toen ze haar land van herkomst ontvluchtte (p. 8), weet u niet of uw moeder in Noord- of Zuid-Somalië woonde toen ze haar land van herkomst ontvluchtte (p. 8), weet u niet of uw moeder alleen dan wel met haar ouders of familieleden Somalië ontvluchtte (p. 8) en vroeg u naar eigen zeggen Mahado nooit of uw moeder andere familieleden had (p. 8) en hoorde u bijgevolg evenmin iets over uw grootouders (p. 9).

Hoewel u verklaarde dat zowel Mahado als Dugsiye u verteld hadden dat uw moeder Somalië ontvluchtte omwille van het conflict (p. 9) riposteerde u op de vraag van de interviewer van het CGVS

“Welke conflict?” (p. 8) “Ik weet het niet” (p. 8). Hoewel u verklaarde niet te kunnen terugkeren naar Somalië omdat daar een conflict aan de gang is (p. 14) verklaarde u niet te weten wie tegen wie vecht (p. 14). Ondanks uw bewering dat het [het gevecht in Somalië] steeds op het nieuws is (p. 14) en dat iedereen weet dat er oorlog is in Somalië (p. 14) kon u deze bewering in het geheel niet toelichten. Gevraagd “Wat weet u over Somalië? Het land van uw nationaliteit?” (p. 15) repliceerde u dat u hoorde van de mensen dat er oorlog was (p. 15). Gevraagd “Wat kan u me vertellen over deze oorlog?” (p. 15) antwoordde u dat u er niets van weet (p. 15) en u wist evenmin wanneer en hoe de burgeroorlog in Somalië begon (p. 16). Ook op de vraag wie in Somalië vecht bleef u het antwoord opnieuw schuldig (p. 15). Verder verklaarde u de hoofdstad van Somalië niet te kennen (p. 15), verklaarde u evenmin andere steden in Somalië te kennen (p. 15), verklaarde u geen enkel dorp en geen enkel geografisch punt in Somalië te kennen (p. 15), verklaarde u naast het feit dat er oorlog in Somalië is niets te weten over de geschiedenis van Somalië (p. 15), en beweerde u noch Somalische presidenten noch Somalische politici bij naam te kennen (p. 15). U verklaarde geen rivieren in Somalië te kennen (p. 16) en benoemde Eritrea foutief als buurland van Somalië (p. 16). Wanneer de interviewer van het CGVS u opwerpt “U zei dat iedereen weet dat het oorlog was in Somalië en dat het in de pers verscheen? Had u geen speciale aandacht voor het onderwerp aangezien u Somaliër zou zijn en geen Djiboutiaan?” (p. 15) antwoordde u dat u zich niet op die verhalen kon concentreren aangezien u persoonlijke problemen kende (p. 15) hetgeen echter geen verantwoording is voor uw totale onwetendheid over uw persoonlijke familiegeschiedenis in Somalië en Somalië in het algemeen.

En hoewel u verklaarde dat zowel Mahado als Dugsiye u vertelden dat uw moeder tot de clangoep Hawiye behoorde (p. 9) en u ook zichzelf als Hawiye beschouwd (p. 15) verklaarde u herhaaldelijk niets te weten over Hawiye (p. 8 en 15) en niet te weten of de Hawiye al dan niet betrokken waren in de oorlog in Somalië (p. 8). U voegde hier aan toe geen enkele subclan van Hawiye te kennen (p. 15) en zelfs niet de subclan van uw eigen moeder te kennen (p. 6). Gevraagd “Kent u andere clans in die in Somalië wonen?” (p. 15) antwoordde u niets over Somalië te weten (p. 16). Hoewel u verklaarde dat u nooit een legaal verblijf noch legale verblijfsdocumenten in Djibouti had (p. 14) blijkt uit uw verklaringen dat u het geenszins aannemelijk heeft kunnen maken dat u de Somalische nationaliteit zou bezitten. Ondanks uw jonge leeftijd mag van een asielzoeker toch verwacht worden elementaire zaken over zijn eigen familiegeschiedenis en land van oorsprong te kennen, zeker wanneer hij zich beroept op een mogelijke terugkeer naar dit land wegens de conflictueuze situatie aldaar.

De vaststelling dat u noch uw moeders vriendin, Mahado, noch uw gastvader, Dugsiye, - met wie u geen conflictueuze relatie had (p. 9) - vragen stelde over uw moeder en vader hoewel zij u beiden toch ingelicht hadden over het feit dat uw moeder Hawiye was (p. 9) en Somalië ontvluchtte omwille van het conflict aldaar (p. 9) gepaard met uw schijnbaar gehele desinteresse in Somalië doet ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en laat toe uw Somalische nationaliteit en Somalische afkomst te betwijfelen.

Ten tweede heeft u evenmin uw beweerde problemen in Djibouti aannemelijk gemaakt. Zo heeft u het niet aannemelijk gemaakt dat u opgroeide in een gastgezin waar u volgens uw beweringen steeds binnen diende te blijven, gedwongen werd tot huishoudelijke arbeid (zie gehoorverslag CGVS dd. 17 februari 2014, p. 4) en mishandeld werd door uw gastmoeder (zie vragenlijst CGVS, dd. 31 oktober 2013, punt 3.5). U kon uw profiel als ouderloze huisslaaf in een gastgezin niet aannemelijk maken.

Wat betreft uw gastgezin verklaarde u tijdens uw gehoor voor het CGVS dat de vrouw Luula heette en de man Dugsiye (p. 5). U voegde hier aan toe hun volledige namen niet te kennen (p. 5) en nooit iets hoorde over hun volledige namen (p. 5). In de door u ingevulde vragenlijst van het CGVS beweerde u echter dat uw gastouders Lula Abdelkadir en Dugsia Ali heetten (punt 5) en ook voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) had u eerder beweerd dat uw gastouders Dugsia Ali en Lula Abdulkadir heetten (verklaring DVZ punt 15B). De vaststelling dat u verklaarde opgegroeid te zijn in dit gastgezin doch zich voor het CGVS plots niet meer herinnert dat u ooit de volledige namen van uw gastouders wel gekend hebt is bijzonder merkwaardig.

Verder verklaarde u tijdens uw gehoor voor het CGVS dat de vrouw die u grootbracht, uw gastmoeder Luula, hard was voor u en steeds wilde dat u binnen bleef werken (CGVS, p. 4). U lichtte toe dat uw gastmoeder wilde dat u waste en plaste en steeds binnen bleef (p. 4), ze u de toestemming niet gaf om plaatsen te bezoeken en buiten te gaan (p. 4) en niet wilde dat u naar school ging (p. 4). In dit opzicht is het bijzonder merkwaardig dat u even later verklaarde dat u gedurende ongeveer 2 jaar elke avond – met uitzondering van donderdag en vrijdag – avondschool Frans volgde van 19 tot 21 uur (p. 10). Uw bewering dat Luula niet wist dat u avondschool volgde (p. 10) en dat u het in het geheim deed (p. 10) en niemand wist dat u avondschool volgde (p. 11) is gezien de duur en de frequentie van de lessen weinig geloofwaardig. Bovendien is het enigszins merkwaardig dat u als analfabeet – u volgde eerder nooit scholing – (p. 13) Franse les in avondschool aanvatte (p. 11). Hetzelfde geldt voor uw beweringen dat u gedurende meerdere jaren 5 dagen per week 3 tot 4 uur werkte als ober in een klein restaurant op nauwelijks 500 meter van de woning van uw gastfamilie (p. 11-12). Uw verantwoording voor de vaststelling dat u klaarblijkelijk gedurende jaren in het geheim dagelijks meerdere uren het huis kon verlaten (p. 11) - aangezien u zowel student als ober was – namelijk dat Luula khat rookte is enerzijds onvoldoende om te verantwoorden dat u bijna dagelijks urenlang uithuizig was buiten het medeweten van Luula - en tijdens deze afwezigheden dus geen verplichte huishoudelijke taken kon verrichten –

hoewel u haar beschreef als iemand die nauwelijks buiten kwam (p. 12) en ondermijnt anderzijds het gegeven dat u liet uitschijnen dat u geen totaal verweer had tegen Luula hoewel u haar nu afschildert als een vrouw die wegens het high zijn weinig oog had voor uw aanwezigheid.

Daarnaast dient benadrukt te worden dat het enigszins bevreemdend is dat Luula volgens uw beweringen haar gang kon gaan met u te mishandelen hoewel noch haar echtgenoot, Dugsiye, -hoewel vaak uithuizig – noch haar kinderen akkoord waren met de manier waarop Luula u behandelde (p. 9 en 10). Uw bewering dat de kinderen van Luula niet akkoord waren maar niets konden doen omdat ze bang waren van hun moeder (p. 10) is bevreemdend gezien uw eerdere verklaringen dat 4 van de 5 kinderen van Dugsiye en Luula ouder waren dan u (p. 5) en 4 van de 5 kinderen (universitaire) studies deden (p. 5-6). Het is aldus weinig geloofwaardig dat zij totaal geen verweer hadden tegen hun khatkauwende moeder (p. 11). Daarnaast kon u geen afdoende verklaring geven voor het feit dat uw persoonlijke problemen met Luula slechts een aanvang namen toen u 9 of 10 jaar oud was (p. 14) en u eerder geen persoonlijke problemen met Luula gekend had (p.1 4). Gevraagd “Wat gebeurde dat het gedrag van Luula veranderde?” (p. 14) verklaarde u enerzijds zelf niet begrepen te hebben waarom haar gedrag plots veranderde (p. 14) en anderzijds vermoedt u dat het feit dat u sterker werd haar deed realiseren dat u klusjes kon klaren (p. 14). Desondanks is de zeer drastische wijziging van het gedrag van Luula tegenover u bijzonder merkwaardig te noemen en blijken uw verklaringen hiervoor toch erg vaag te zijn. U heeft het aldus geenszins kunnen aantonen dat de door u opgeworpen problemen die u met uw gastfamilie had aan de werkelijkheid beantwoorden. Gezien u het niet aannemelijk kon maken dat u werkelijk een Somalische huisslaaf was bij het gezin van Luula en Dugsiye kon u het evenmin aannemelijk maken dat u problemen kende met het Djiboutiaanse volk die u bastaard zouden genoemd hebben en u beschouwden als iemand zonder achtergrond en zonder familie zoals u beweerde voor het CGVS (p. 3). U bent er aldus niet in geslaagd om uw beweerde problemen in Djibouti aannemelijk te maken.

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal hebt afgelegd vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit, omdat de Somalische taal niet alleen in Somalië zelf wordt gesproken maar eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (zie informatie in administratief dossier), en doet bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Uw identiteit, nationaliteit en reisweg kunnen, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan. Het medisch attest getuigende van het feit dat er littekens werden vastgesteld op uw lichaam vormt geen sluitend bewijs van de door u aangehaalde omstandigheden waarin u de beschreven verwondingen opliep. Een arts kan immers de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt beoordelen rekening houdend met zijn bevindingen en de verklaringen van de patiënt kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Echter, er dient te worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen zijn opgelopen.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

U heeft immers tijdens uw asielaanvraag niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Justitie belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt.”

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift: “1. beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen door de CGVS dd. 16.09.2014; 2. stukken pro deo; 3. certificat de vie et de résidence dd. 15.10.2014; 4. copie van carte nationale d'identité - Man Douksieh Ali; 5. arrest nr. 91 265 van 9 november 2012 in de zaak RVV 94 128 / IV in zake HZRATI Shairshah”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op een schending van *“het artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4 par. 2, b en c, 48/5, 49, 49/2 en volgende, artikel 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsmede de uitvoeringsbesluiten van de Wet van 15 december 1980”*.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Voorts kan niet worden ingezien op welke wijze artikel 52 van de vreemdelingenwet zou kunnen geschonden zijn, daar de bestreden beslissing genomen werd op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te weigeren of toe te kennen.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). Dat verzoeker te goeder trouw de vragen heeft beantwoord, is inherent aan de op hem rustende medewerkingsplicht, doch kan bezwaarlijk blijken uit wat volgt. Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt overigens dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 9 juni 2005, nr. 145.732; RvS 1 december 2011, nr. 216.653).

3.2. De Raad benadrukt dat hij geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit van verzoeker te bepalen, noch om te beslissen welke nationaliteit hij bezit, of hij er meerdere heeft dan wel of hij

staatloze is. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de Raad om, op basis van de door verzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers iedere asielaanvraag dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien staatloos, van herkomst. Hierbij is het de verantwoordelijkheid van de asielzoeker om zijn beweerde identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, indien ernstige juridische en materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door andere concrete en objectieve stukken en landeninformatie.

De Raad herhaalt verder dat de loutere kennis van de Somalische taal onvoldoende is om aannemelijk te maken dat verzoeker van Somalische nationaliteit en afkomst zou zijn. De taal is immers slechts een aspect dat een herkomst kan aantonen. Bovendien komt de Somali-bevolkingsgroep niet enkel in Somalië voor maar ook in Djibouti, Ethiopië, Kenia en Jemen en is na de val van het Siad Barre-regime over de gehele wereld uitgeweken.

3.3. Een asielzoeker moet zijn nationaliteitsverkrijging vooreerst gedegen kunnen toelichten en desgevallend tevens die van zijn vader en moeder. Hierbij blijkt bovendien uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde nationaliteit en herkomst het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de wijze waarop hij zijn nationaliteit heeft verkregen en zijn plaats van herkomst. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen.

3.3.1. Verzoeker faalt evenwel op alle vlakken. Verzoeker verklaarde initieel de Djiboutiaanse nationaliteit te hebben, later dat hij wellicht niet de Djiboutiaanse nationaliteit kon hebben *“zoniet zou ik wel naar school gegaan zijn”* (CGVS-gehoor). Verzoeker kon, behalve zijn eigen gewijsde beweringen ter zake, de nationaliteit en herkomst van zijn moeder niet gedegen toelichten, noch kent hij de nationaliteit en herkomst van zijn vader, noch kan hij enige kennis over Somalië demonstreren, noch heeft hij enige poging gedaan om zich dienaangaande te informeren. Dat *“Verzoeker heeft nooit in Somalië gewoond”* kan niet verhinderen dat verzoeker de nationaliteit en herkomst van zijn moeder en die van zichzelf minstens moet kunnen toelichten, *quod non*, noch kan dit verhinderen dat verzoeker middels zijn moeder, vrienden, derden of zelfs de media of andere informatiekanaalen zich over zijn beweerde land van herkomst kan informeren, wat verzoeker manifest heeft nagelaten. Er zijn dan ook geen redenen voorhanden om de asielaanvraag van verzoeker te onderzoeken ten opzichte van Somalië, een land waar verzoeker niet geboren is, geen nationaliteit van aantoont, niet bekend staat *“met zijn persoonlijke familiegeschiedenis in Somalië en Somalië in het algemeen”* en ook geen persoonlijke vervolging aantoont. Verzoekers argumenten in het verzoekschrift zijn op dit punt irrelevant nu verzoeker geen enkele objectief verifieerbaar gegeven aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat zijn ouders van Somalische herkomst en nationaliteit zijn, noch dat hij niet de Djiboutiaanse nationaliteit bezit zoals hij eerst verklaarde maar de Somalische nationaliteit zou hebben. Integendeel al verzoekers documenten komen uit Djibouti, hij is er geboren en heeft er zijn hele leven gewoond. Verzoeker toont niet minimaal aan de Somalische nationaliteit te bezitten.

3.4. Verzoeker toont evenmin aan weeskind te zijn. Aangaande verzoekers relaas bij de pleegfamilie in Djibouti, brengt verzoeker thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het geven en herhalen van ongeloofwaardige verklaringen, vergoelijkingen en excuses (*“De vrouw des huizes, Luula, was verslaafd aan khat en daardoor s' namiddags en s'avonds high”*, *“De kinderen kwamen liever niet in tegen hun moeder, hetgeen hun stilzwijgen verklaart”*), het formuleren van bouté beweringen, maar laat na concrete en geobjectiverde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekers loutere bewering dat hij een weeskind is van ouders van onbepaalde nationaliteit dat door zijn elke avond khat kauwende pleegmoeder onheus werd behandeld sinds zijn 9 jaar, komt dan ook verzonnen voor.

Verzoeker toont niet aan hoe hij zich kon inschrijven in een avondschool zonder dat dit betaald en bekend wordt. Voorts is ongeloofwaardig dat verzoeker een tweede taal kon aanleren in een (avond)school zonder te kunnen lezen en schrijven in zijn moedertaal, minstens toont hij dit niet aan. Verzoeker voetbalde veel wanneer er geen school was en werd aanzien als aankomend talent, minstens concludeerde verzoeker dat hij dermate goed speelde dat hij professioneel wil gaan (zie CGVS-gehoor). Verzoekers bewering dat hij nooit documenten heeft gehad en hij kindermishandeling onderging komt dan ook voor als loutere beweringen ingegeven om zijn asielrelaas te construeren. Immers verzoeker nam immers deel aan het sociaal leven, het schoolleven en het sportleven in Djibouti. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.5. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

3.5.1. Verzoeker voegt een kopie van een "*Certificat de vie et de résidence van 15.10.2014*", waaruit zou blijken dat hij vanaf zijn drie jaar bij Mane Doukiseh Ali in de gemeente "*boulaos*" in de "*cité du stade*" gewoond zou hebben, en een fotokopie van "*carte nationale d'identité*" van 10 september 2013, op naam van Man Douksieh Ali, geboren op 14 januari 1992 met ouders Douksieh Ali en Loula Abdi, gedomicilieerd in "*cité du stade*" en met beroep "* tudiante*".

Indien de fotokopie van de "*Carte nationale d'identité*" niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken, dan kan hieruit behalve de beweerde familieband tussen Man Douksieh en haar ouders Douksieh Ali en Loula Abdi, en haar verblijfplaats, geen bijkomende relevante informatie worden afgeleid. Derhalve kan dit stuk enkel over het bestaan van Douksieh Ali en Loula Abdi en hun gemeenschappelijk kind "*Man*", getuigen.

De fotokopie van een "*Certificat de vie et de résidence*" kan echter geenszins overtuigen. Vooreerst bevat dit stuk diverse schrijffouten in de identiteitsgegevens (Mane in de plaats van Man, Doukiseh in de plaats van Douksieh). Voorts kan blijken dat de tekst "*A r sid  depuis son age de 3ans chez Mme Mane Doukieseh Ali*" toegevoegd is. En het stuk vanaf deze zin niet kan overtuigen. Immers werden als contactgegevens een Yahoo emailadres en een postbusadres opgegeven, wat geenszins geloofwaardig is indien dit een officieel stuk zou zijn dat zou uitgaan van de burgemeester van de stad. In tegenstelling tot het briefhoofd staat in de ondertekening de stempel onder de handtekening wat bezwaarlijk de handtekening kan valoriseren. Verder ziet de Raad niet in waarom dit stuk zou certifi ren dat verzoeker sinds zijn drie jaar bij zijn beweerde pleegzus Man(e) zou wonen, indien verzoeker zelf beweerde bij zijn pleegouders Douksieh Ali en Loula Abdi te wonen die de wettelijke vertegenwoordigers van het gezin zijn. Alleszins kan hieruit niet worden afgeleid dat verzoeker bij Douksieh Ali en Loula Abdi zou inwonen gezien enkel Man Douksieh wordt vermeld. Verzoeker is overigens niet ernstig waar hij uit het ontbreken van enige nationaliteitsaanduiding in het "*certificat de vie et de résidence*" verklaart dat dit bewijst dat verzoeker niet de nationaliteit van Djibouti heeft. Integendeel de Raad kan uit de bovenhelft van dit stuk enkel concluderen dat verzoeker bekend stond bij de Djiboutiaanse overheid en hij zich dus wel genoegzaam kan legitimeren. Verzoeker faalt dus in zijn medewerkingsplicht.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Wat betreft de subsidiaire bescherming tegenover Somalië, kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn beweerde Somalische identiteit en nationaliteit niet aantoot noch aannemelijk maakt. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de

vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verder wijst de Raad erop dat verzoeker verder niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Djibouti voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingen.

4.3. Verzoeker vroeg tevens in ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, en hij geenszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

4.4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK